

[Elisabeth Arnold]

ville arbejde med al den energi, jeg har tilbage efter mine efterhånden snart 5 år i Folketinget, for at få oprettet dette lovråd og inddrage andre partier i et godt og fornuftigt samarbejde. Regeringsgrundlaget siger jo netop, at det skal ske i samarbejde med Folketingets partier, og det betyder, at vi ikke bare kan udelukke nogen og sige, at det her laver vi bare selv og stemmer det igennem med 90 stemmer mod 89 eller sådan noget. Det er der jo ikke megen fornuft i, hvis det skal komme alle Folketingets partier til gode.

Og jeg kunne da på samme vis spørge hr. Engell: Jamen hvad har hr. H. P. Clausen dog gjort forkert ved at deltage i de konferencer, hvor man diskuterede lovråd? Der er da mange fornuftige konservative, som også har ønsket at få denne institution drøftet og diskuteret, få spørgsmålet vendt og drejet. Der er da ikke nogen grund til at lukke bommen ned og sige, at nu skal regeringen komme med et eller andet forslag, og så kan vi andre bare læne os tilbage og jorde det. Nej, denne sag kalder på et samarbejde, og det stiller også krav til oppositionen.

(Kort bemærkning).

Engell (KF):

Nu har hr. H. P. Clausens navn været nævnt nogle gange, og jeg vil da for en ordens skyld gøre opmærksom på, at som jeg har tolket hr. H. P. Clausens udtalelser, er de ganske i overensstemmelse med det, jeg har sagt, nemlig at dette forslag ikke er en konservativ idé, men vi må konstatere, at der er flertal i Folketinget for det, og derfor vil vi selvfølgelig gå kritisk, men konstruktivt ind i drøftelserne. Det var også, hvad jeg sagde i mit første oplæg; dette forslag er ikke en blomst, der er vokset i Det Konservative Folkepartis bed, men det er åbenbart noget, et flertal i Folketinget lægger vægt på at få gennemført.

Og så må jeg igen sige til fru Elisabeth Arnold, at det spørgsmål, jeg stillede, blev ikke besvaret. Hvad tænkte man dog på, da man skrev i »En ny start«, at regeringen vil fremme forslaget om et lovråd i samarbejde med Folketingets partier? Hvad var det for et forslag, man gerne ville fremme? Det var åbenbart ikke SF's, men hvilket forslag var det så, man havde i tankerne? Var det en taleklub, en snakkeklub, hvor vi skulle sidde og skyde os ind på noget,

eller hvad? Det var dog ikke urimeligt, at man forventede, at de partier, for hvem dette har været en mærkesag, dog havde gjort sig nogle tanker om, hvad det skulle bestå i, ud over blot at undersøge, hvad man har i andre lande.

(Kort bemærkning).

Ole Espersen (S):

Hensigten bag det, der står i regeringsgrundlaget, er præcis det, jeg har forklaret tidligere her. Regeringen mener ikke, at det her er et regeringsspørgsmål, men som justitsministeren har sagt, vil regeringen gerne i det omfang, Justitsministeriet kan, bidrage til, at vi får et så godt grundlag for dette arbejde som overhovedet muligt.

Jeg har gentagne gange sagt, at vi håber, hele Folketinget eller en meget, meget bred del af Folketinget til sin tid vil komme til at stå bag et forslag og også bag udarbejdelsen af et forslag. Hvorfor skulle vi sidde 3-4 partier og lave måske hver vores forslag? Det kan jo godt være, der ville være lidt uenighed mellem Fremskridtspartiet og os og De Konservative måske også eller andre partier. Hvorfor ikke, når det er så væsentligt et spørgsmål, faktisk et statsforfatningsretligt spørgsmål, lade Folketingets organer selv stå bag udarbejdelsen i form af et udvalg – som jeg nævnte før – og bagefter tage det tilbage til Udvalget for Forretningsordenen? Det er det, der ligger i regeringsgrundlaget.

Og så vil jeg gerne, når jeg nu er her, sige til hr. Ivar Hansen, der vist sagde, at tidligere kunne det ikke gå hurtigt nok med dette lovråd, at jeg har haft lejlighed til at kigge førstebehandlingen fra marts 1992 igennem. Der sagde jeg faktisk det samme som her, nemlig at det er en kompliceret sag, at vi skal være så mange bag som overhovedet muligt, og at det netop i et år, hvor der var en bestemt konkret sag så højt oppe til debat, måske ikke var klogt at presse på og fremme dette lovråd. Så hellere tage det roligt og få enighed og grundighed bag det forslag, der kommer til sin tid.

Det er baggrunden for det, der står, og det er baggrunden for, at vi står her i dag.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg synes, det var et udmærket citat, hr. En-